

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, τὴν γενομένην ἐν Σπίτχηνδ, ἐπὶ τῷ ἰωβιλαίῳ τῆς βασιλείας Βικτωρίας, προσηνέχθησαν αὐτῇ δύο μικρὰ χρυσὰ ὁμοιώματα τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ σημερινοῦ τύπου τῶν πολεμικῶν πλοίων. Τὸ πρῶτον παριστᾷ τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1837 ναυπηγηθὲν πλοῖον «Τραφαλγάρ», τὸ δεύτερον δὲ τὸ ὁμώνυμον κολοσσιαῖον θωρηκτὸν, ὁπερ ἐσχάτως καθειλκύσθη εἰς Πορτσμουθ. Ἡ σύγκρισις τῶν δύο σκαφῶν εἶνε λίαν περιεργος. Τὸ παλαιὸν «Τραφαλγάρ», πλοῖον ἱστιοφόρον οὐ τὸ σκάφος ἦν ὅλον ἐκ ξύλου, εἶχε μῆκος 62 μ. 50 καὶ πλάτος 18 μ. 70, ἔφερον 120 κανόνια, μέσου βάρους 2286 χιλιογράμμων, εἶχε δ' ἀνάγκην πληρώματος 1000 ἀνδρῶν. Τὸ νέον «Τραφαλγάρ» σύγκειται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ χάλυβος. Τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ εἶνε διηρημένον εἰς 150 στεγανά διαμερίσματα· ἔχει μῆκος 105 μ. 15 καὶ πλάτος 22,55, χωρεῖ δὲ ὑπὸ τὴν θάλασσαν 8 μ. 25.

Αἱ μηχαναὶ τοῦ ἀναπτύσσουσι δύναμιν 12,000 ἵππων, δίδουσαι εἰς τὸ σκάφος ταχύτητα 16 κόμβων καθ' ἑκάστην ὥραν. Τὸ πάχος τῶν χαλυβδίνων τοῦ θώρακος πλακῶν ποικίλλει ἀπὸ 364—520 χιλιοστομέτρων, ἔχει δὲ δύο κινητοὺς θωρηκτοὺς πυργίσκους. Τὸ πυροβολικὸν τοῦ συνίσταται εἰς τέσσαρα ὁπισθογεμῆ τῶν 68 τόνων, ὧν τῶν πέντε δακτύλων, 19 περιστροφικῶν πυροβόλων καὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐκσφενδόνησιν τῶν ναρκῶν μηχανημάτων. Ἡ κίνησις τῶν πύργων, ὁ χειρισμὸς τῶν πυροβόλων καὶ ἡ ἀνύψωσις τῶν τροφίμων ἐκ τοῦ κύτους θὰ γίνεται δι' ὑδραυλικῶν μηχανῶν, 50 δὲ ἢ 60 ἄλλαι ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ θὰ χρησιμεύωσιν εἰς ἄλλας διαφόρους ἐργασίας. Τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου θὰ ἀνέλθῃ εἰς 500 μόνον ἄνδρας, ἀλλ' ἡ ναυπήγησις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ κολοσσιαίου τούτου σκάφους ἐστοίχισεν ἐν ὁλόκληρον ἑκατομμύριον λιρῶν.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνέφερον ἐπ' ἐσχάτων τὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ διατριβὴν Ὁθωμανίδος ἐκ Κουρδιστάν, Καρα-Φατμάς καλουμένης, ἣτις ἐγένετο περιώνυμος καθὼ μετασχούσα τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἐπὶ κεφαλῇ σώματος Κούρδων ἐθελοντῶν. Ἡ ἀρειμάνιος αὕτη γυνὴ εἶνε μελάγχρους, λίαν ἰσχνή, ὑψηλὴ τὸ ἀνάστημα καὶ ὑπὸ τὸ ἀνδρῶν κουρδικὸν ἐνδύμα ἐκλαμβάνει τις αὐτὴν ἄνδρα τεσσαρακονταετῇ, ἐνῶ ἡ Καρα Φατμὰ ἔχει ἥδη συμπληρωμένον τὸ 70ν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Φέρει μακρὸν ξίφος καὶ πολλὰ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς παράσημα. Ἐχει βαθμὸν λοχαγοῦ, καθὰ φαίνεται ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς περιχειρίδος τῆς στολῆς αὐτῆς σειραδίων, τὴν γενικὴν χαίρουσα καθ' ὅλον τὸ Κουρδιστάν ὑπόληψιν. Τὸ σῶμα αὐτῆς φέρει πλείστας οὐλὰς τραυμάτων, ὥς ἐκ τῶν μαχῶν ἀπεκόμισε, καὶ νῦν ἀποζῇ ἐκ συντάξεως, ἣν χορηγεῖ αὐτῇ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις.

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας ὁ ῥωσικὸς ὀρθόδοξος κληρὸς σύγκειται ἐκ 1418 πρωθιερέων, 34,375

ιερέων, 6,810 διακόνων καὶ 42,370 ἐφημερίων, ἧτοι ἐξ 84.974 ἱερέων ἐν ὅλῳ. Ὑπάρχουσι προσέτι 6,040 μέλη τοῦ κλήρου ἐν διαθεσιμότητι. Ἡ συντήρησις τοῦ ὑπηρετοῦντος κλήρου ἀπαιτεῖ δαπάνην καταβαλλομένην ὑπὸ τοῦ κράτους διὰ 18,000 ἐφημερίας ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ 5,988,191 ρουβλίων· αἱ δὲ συντάξεις τοῦ μὴ ὑπηρετοῦντος κλήρου συμποσούνται εἰς 354,355 ρούβλια. Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἐνοριῶν δαπανῶσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν 180,000 ρούβλια, αἱ δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπαρχιῶν 1,428,000. Κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1887 αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται διέθετον κεφάλαιον ἐκ τεσσάρων περίπου ἑκατομμυρίων ρουβλίων.

Ὡς γνωστὸν, ὁ Βίσμαρκ κατ' ἔτος μεταβαίνει εἰς τὰ βαυαρικὰ λουτρά τοῦ Κίσιγγεν. Κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἀφίξιν του ζυγίζεται ἐν ἰδίᾳ ζυγῷ φερούση τὸ ὄνομά του. Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀφίξιν του ζυγισθεὶς εὐρέθη 103 1/2 χιλιόγραμμα βάρους, ἧτοι εἶχεν ἀκριβῶς τὸ περυσινὸν βάρος.

Ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς πολέμοις πλείονες εἶνε οἱ ἀποθανόντες ὑπὸ νοσημάτων ἢ οἱ πεσόντες ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Κατὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον, λ. χ. ἐκ τῶν στρατευσάντων 309,000 Γάλλων ἀπέθανον 95,240, ἧτοι τὸ τρίτημόριον ὡς ἐγγιστα. Ἐκ τούτων ἀπέθανον πολεμοῦντες περὶ τὰς 20,000, αἱ δὲ ἐπίλοιποι 75,000 (δηλ. ὁ τετραπλάσιος σχεδὸν ἀριθμὸς) ἐτελεύτησεν ὑπὸ νοσημάτων.

Τὸ Ἐδιμβούργον εἶνε ἐν τῶν σπουδαιότερων ἐπιστημονικῶν κέντρων τῆς ὑψηλῆς, χάρις δὲ εἰς τὸ διάσημον πανεπιστήμιόν του, τοὺς ἐπιστημονικοὺς αὐτοῦ συλλόγους. τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ ἱδρύματά του δικαίως ἐπωνομάσθη «Ἀθῆναι τοῦ Βορρᾶ». Ἡ ὁμοιότης ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ τῶν Ἀθηνῶν πολλάκις παρετηρήθη ὑπὸ τῶν περιηγητῶν. Πρῶτος ὁ συγγραφεὺς τοῦ περὶ τῶν «Ἀρχαιοτήτων τῶν Ἀθηνῶν» βιβλίου ἐπέστησε τὴν κοινὴν προσοχὴν εἰς τὴν ὁμοιότητα ταύτην. Ἐκτοτε οἱ Σκωτῶι ἀνακηρύσσουσιν ὑπερφάνως ταύτην μὴ παραλείποντες ὅμως νὰ προσθέτωσιν ὅτι τὸ «Ἐδιμβούργον καθορώμενον ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Φάρθης ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὰς Ἀθῆνας ὁρωμένας ἐκ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἀλλ' ἡ θέα τοῦ Ἐδιμβούργου εἶνε ἐν πολλοῖς ὠραιότερα». Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς φυσικῆς ταύτης ἀναλογίας ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι τεχνικαί. Μεταξὺ τοῦ μνημείου τοῦ Νέλσωνος καὶ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου ἐγειρομένων ἐπὶ τοῦ λόφου Κάλτον-Χίλλ ὑπάρχει ἀπομίμησις τοῦ Παρθενῶνος, εἰς τοῦτο δὲ τὸ μνημεῖον ὀφείλεται κυρίως ἢ ἐπωνυμία τῆς πόλεως, ἢ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα. Τὸ Κάλτον-Χίλλ ἐκτελεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιτυχῶς τὰ καθήκοντα Ἀκροπόλεως. Δυστυχῶς ὁ σκωτικὸς Παρθενῶν, ὅστις ὤκοδομήθη πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐν Βατερλώ νίκης, ἐγκατελείφθη ἡμιτελής ἐλλείψει χρημάτων. Εἶνε ἀληθές ὅτι οὕτως ἔχει ὅσιν ἐρείπειν, ἀλλὰ δαπάνη 500,000 φράγκων πρὸς ἀνέγειρσιν... ἐρείπειν δύναται νὰ θεωρηθῇ κάπως ὑπερβολικὴ. Οἱ Ἐδιμβούρ-

γιοι κάμνουν με πολλήν ευχαρίστησιν και ως γνήσιοι Ἀθηναῖοι «τὸν γῦρον τῆς Ἀκροπόλεως», ἐξ ἧς κατερχόμενός τις ἀπαντᾷ τὸ μνημεῖον τοῦ Σκώτου ποιητοῦ Burns, ἀνεγερθὲν καὶ τοῦτο κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις μνημείου τοῦ Λυσικράτους.

Περίεργα πειράματα πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀπλέκτου τῶν διὰ στρώματος ἀμιάντου περιεκαλυμμένων ἀντικειμένων ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν Παρίσις, ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως. Ἀνηγέρθησαν ἐγγὺς ἀλλήλων δύο οἰκίσκοι ἐκ ξύλου ἐλάτης πάχους 10—12 χιλιοστούμετρων, ἐξ ὧν ὁ εἰς μὲν εἶχε περικαλυφθῆ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν διὰ στρώματος ἀμιάντου, ὁ ἕτερος δὲ ἦτο ἐντελὼς γυμνός. Ἐντὸς τούτου ἐτοποθετήθη καὶ ἕτερος μικρότερος ξύλινος οἰκίσκος, δι' ἀμιάντου προπεφυλαγμένος, τὰ μεταξὺ δὲ τῶν πλευρῶν αὐτῶν κενὰ ἐπληρώθησαν σχιζῶν, εἰς ἃς ἐτέθη πῦρ. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἡ πυρκαϊὰ κατέστη σφοδροτάτη, ἐντὸς δ' ἡμισείας ὥρας ὁ ἀπροφύλακτος οἰκίσκος ἀπετεφρώθη ὁλόκληρος. Οἱ προπεφυλαγμένοι οἰκίσκοι ἔμειναν ἀλύμαντοι ἐντελῶς. Ὁ ἀμιάντος εἶνε οὐσία γνωστή ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων. Οἱ Ῥωμαῖοι μεταχειρίζοντο αὐτὸν ὅπως περιτυλίσσωσι τοὺς νεκρούς των, ἵνα κατὰ τὴν καύσιν τῶν σωμάτων ἡ τέφρα αὐτῶν μὴ ἀναμιγνύεται μετὰ τῆς τῶν ξύλων. Ἡ χρῆσις δ' αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις δὲν εἶνε περιωρισμένη, διότι ἐν Λονδίῳ π. χ. ὁλόκληρα μνημεῖα εἰσὶ περιεκαλυμμένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι λαμβάνουσι τὰ ἡμίση ἀσφάλιστρα, ὅταν ὑπάρχῃ τὸ προφυλακτικὸν τοῦτο μέτρον. Ἀλλ' εὐχρῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ καθίστατο μᾶλλον πάγκοινον, ἀφοῦ ἡ λυσιτέλεια αὐτοῦ καὶ ἄλλοτε καὶ ἐκ τῶν ἐν Παρίσις τελευταίων πειραμάτων ἀπεδείχθη ἀρίστων.

Γερμανικὴ ἐφημερίς διηγεῖται τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον περὶ γνωστοῦ Γερμανοῦ λογογράφου, νυμφευθέντος τὴν θυγατέρα διασήμεου ζωγράφου προσωπογραφῶν.

Πρὸ πέντε ἐτῶν ὁ συγγραφεὺς ἦτο ὅλος ἄσημος καὶ ἄγνωστος. Ἡμέραν τινα παρουσιάσθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ζωγράφου καὶ ἄνευ πολλῶν περιφράσεων ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ Εὐας.

Ὁ καλλιτέχνης μηδαμῶς κολακευθεὶς ἐκ τῆς τιμῆς ταύτης, προσέβλεψε τὸν ἀπαιτητὴν ἀτενῶς καὶ μειδῶν μετὰ τινος σαρκασμοῦ,

— Κυρίε μου, τῷ λέγει, λιποῦμαι ὅτι δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ευχαριστήσω, ἀλλ' ἡ κόρη μου θὰ λάβῃ σύζυγον κατέχοντα ἐ π ι φ α ν ῆ θ έ σ ι ν.

— Ἄ! ἀπαντᾷ ὁ συγγραφεὺς, διὰ τὸσον μικρὸν πρᾶγμα ἐνοχλεῖσθε; Τί ἀπλούστερον τούτου, κάμετε τὴν προσωπογραφίαν μου, ἀποστείλατέ την εἰς τὴν προσεχέστεραν ἐκθεσιν καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ καταλαμβάνω ἁμέσως ἐ π ι φ α ν ῆ θ έ σ ι ν.

Ἡ εὐφυὴς ἀπάντησις ἤρσεν εἰς τὸν ζωγράφον καὶ μετὰ τινος ἡμέρας αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεως ἀνήγγελλον τοὺς ἀρραβῶνας τῆς θυγατρὸς τοῦ διασήμεου ζωγράφου Ν. μετὰ τοῦ κ. Χ.

Ταλαίπωρος σύζυγος!

— Εἶμαι ἀλήθεια ἀπαρηγόρητος διὰ τὸν θάνατον τῆς γυναίκας μου. Μὰ μέσ' ἐς τὴ μαύρη συμφορὰ μου μίαν μόνον παρηγορίαν ἔχω· λέω μέσα μου: πάλι καλά ποὺ τὸ κακὸν ἦρθε τόσο καὶ δὲν ἦρθε χειρότερον.

— Τί χειρότερον;

— Μπρὲ ἀδελφέ, ἀντὶ νὰ 'πεθάνῃ αὐτὴ 'μποροῦσα νὰ 'πεθάνω ἐγώ.

Δάκρυα εὐτυχίας.

— Γιατί κλαῖς, ἀγάπη μου Ἑλένη; Σοῦ ἔκαμα τίποτε κ' ἐθύμωσες;

— Ὅχι, ὄχι! εἶνε δάκρυα εὐτυχίας. Χθὲς μοῦ ἔλεγεν ἡ μητέρα μου, Κορίτσι μου, δὲν ξέρω κ' ἐγὼ ποῖος βλάκας θὰ βρεθῇ νὰ σ' ἀγαπήσῃ — καὶ ὁμῶς βλέπω πόσο, πόσο μ' ἀγαπᾷς ἐσύ!

Ἐκ τῶν γνωστοποιήσεων βιβλιοπωλείου.

«Ἐξεδόθησαν ἄρτι:

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΝΥΜΦΗΝ

Ἐκδοσις δευτέρα.

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΓΑΜΒΡΟΝ

!!! Ἐκδοσις τριακοστὴ τρίτη!!!

Ἀφοῦ ὁ φοιτητὴς Κ. ἐζήτησε δι' ἐπανειλημμένων ἐπιστολῶν παρὰ τοῦ πατρὸς του χρήματα, χωρὶς νὰ ἀξιωθῇ ἀπαντήσεως, λαμβάνει τὸ ἥρωϊκὸν θάρρος νὰ ἀποστείλῃ αὐτῷ τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα·

Κύριον Ε. Κ.

Εἰς Ν...

«Ποῦ εἶνε τὰ χρήματα;

Δημήτριος»

Μετὰ τινος ὥρας ὁ πατήρ ἀπήντα τηλεγραφικῶς ἐπίσης λέγων·

Κύριον Δ. Κ.

Ἀθήνας

«Τὰ χρήματα εἶνε ἐδῶ.

Εὐθύμιος Κ...»

Ἐν Λονδίῳ ἱατρός τις γνωστοποιῶν τὸ μέρος τῆς κατοικίας του καὶ ποίας ὥρας δέχεται ἐπισκέψεις, ὑπόσχεται εἰς τοὺς ἀσθενεῖς του ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν ὅτι πληρώνει τὰ ἡμίση ἔξοδα τῆς κηδείας ὁσάκις ἀσθενὴς τις ἀποθάνῃ εἰς τὰς χεῖράς του.

Ἡ καρδία τῶν μεγάλων ἀνδρῶν πρέπει νὰ εἶνε εἰς τὴν κεφαλὴν. (Ναπολέον ὁ Μέγας.)

Διὰ νὰ ἀνέλθῃ τις ὑψηλὰ εἰς τί δὲν κατέρχεται;

Σκωτικὴ παροιμία:

Θὰ καταντήσῃ γλήγορα ζητιάνος ἐκεῖνος ποῦ δὲν ξέρει νὰ λέγῃ ὄχι.